

Εν. Φέρε θοιμάρπον αὐθόδεν ὡς τέκνον ποδὶ^ν
Καδίζομεν μὲν τοῖς γένεσι τές Σκύθου
Τῷ πόδε τερτεινον ἵν τοσαλύσω. Σκ. νάγι
ναγι

Κάτησ. κάτησ. νάγι. ναγι τυγάζιον.
Οἴης ὡς τέει ποπῆι ὀστερ δογύλη.

Γρ. Αὔλει σὺ θάπον. ἔτι δέδοικας τὸν Σκύ-
θην.

Σκ. καλόγε τὸ πυρή. Γρ. πλαυσεῖγ' αὐλ μὴ
ἰδοι ρύμης.

Ανακύπτει καὶ τοῦ διανύπει ἀπεψαλημένο.

Σκ. Εἰεν οὐλὸ το σηματεῖ τὸ ποσίον.

Γρ. Καλαζέχει. λαζέ θοιμάρπον ὥσε εἰν φέν
Ηδη βαδίζειν. Σκ. π; οὐκὶ πλήσιος τεφτέ
με;

Γρ. Παίνυγε. φίλησιν ἀντόν. Σκ. παπα-
πᾶ.

Ως γλυκεῖ τὸ γλῶσσ. ὀστερ ἀπίκος
μέλις

Τί οὐ κατεύδει παρ ἐμέ. Γρ. χαῖρε θέ-
ξότα.

Οὐ γὰρ γρούτ' αὐτῆς. Σκ. ναγι γραίδον

Εμοὶ κάρεισθε τέτο. Γρ. δώσις οὐδιδραχ-
ινεῖ.

Σκ. Ναγι νάγι δῶσι. Γρ. ταργύειον θέ-
τη φέρε.

Σκ. Αλλ' οὐκέτ' αὐδὲν ἀλλὰ τὸ συβιώτα λάζε.

Γρ. Επιτέα κομίζεις ἀντοῖς. Σκ. ἀκουλούπ
τέκνον.

Σύ ἡ τέτο τήρει τῇ γεροντογεάδῳ.

Ονοματέει θέτην. Γρ. Αρτεμισία.

Σκ. Μεμνήσι θένης θένηρε Αρτομουζία.

ΒΟΥΡΔΙΝΟΣ. Υποδύσω γένεδύσω τεῖς πόδας,
ἀραιρίθματος ὅτισσαν μέτα. Τειπό τὸ τιτζί] ᾧς θέτη
τίτζια σερεά, Ε σκιληρά, εἰ γογύλα, ὡς Γογύλην. Απεψα-
λημένος] δοτοτέτιλα μέρος, δοτοκεναριμένος οὐ φύλων. Σκη-
μα] εἶδος. Ποσίον] νωτίον. Επιτέλος] θηκωσίεις. Παπα-
πεπάι] θητέρημα οὐτεριμέτα χαρέροντες χ' ἱδομένοις. Κα-
ελεῖς] τατέσι χαείδι. Συβιώτα] πλεξύμασι, πλε-
σιωνοσιαν.

ΒΟΥΡΔΙΝΟΣ. Ναί νι ναγι ναγι, ναγι θέτη θέτη,
θετηρίθηνον. οἴμοις ὡς σερρὸν τὸ τιθίον ὀστερ γογύλην. γο-
γύλην ἥ, μάζην μεμαγρηρη σρογγυλοδίμης, εἵτε Ε λαχάνου
εἶδος. Καλόγε τὸ πυρή] καλήν εἰ τὸ πυρή. Κλαυσοῖς γέδην]
καλωτεῖς γε λινοὶ μή μέρης εἴδον. Φτο παροιμιακῶς ειρῆθαι
φανεῖ. άντις οὐκλαύσιεις, οἴμωζεις, εἰ μή θετὸν καλέχης
εἰτὸς τὸ σωφροσωπίς οὕρων. τατέσιν εἰ μή σωφρονῆς δόπο
τηιαύτης ασελγείας απέγκομψος. Φτο χ' λέγει οὐτε θει-
θης εἰ μάνον αἴχροις λόγοις, δλλάδα χρή απρεπέστη εφῆς έ-
χθησιανταδάσιων σιωπανα τῇ Τερίδων, ης τὸ κάλλεις α-
λλες ἐφαίνετο. δλλά Ενεπίδης οἰς γραῦς απτός απειλη-
τικῶς θητημένη. Φτο χ' ἔκ τηρή ξενίς δηλον. καὶ γὰρ ὁ τοξότης
δισιωσίας θηθυμιφάγανύπιων, καὶ τοῦθικύπιων απε-
ψαλημένος πολλὰ τοῦθικύπιων ὁχημάντ. ψωλός ἥ,
οὐ ληφόδερμος δέξιτονας, οὐ ακρόψωλος, οὐ δηλί βραχὺ τοιε-
τος, οὐ αρχίμων καὶ παρέπεστον τὸ μοστό. θεν τὸ δέπο-
ψωλόν, τὸ ψωλον ποιεῖν. Εἰεν, καλὸν τὸ
χημα τοῦ θηθυμίου. Τί; οὐκέτι; εἰκάσιεις φράτων
αμέττοντο λαγνότετος θηθυμίος λέπτος, καὶ γὰρ τὸ θεοκετον,
Επι τηγινον κανεοσι φιλαματιν αδέα τέρψις.

A Age pallium sursum o filia hoc,
Sedensque in genibus Scythæ,
Pedes protende, ut detrahant tibi calceos. SC. cer-
tè certe

Sede, sede, nānā filiola.
Hei mihi, quam dura & solida papillæ tanquam
rapum.

B EV Infla tibiam tu citò, adhuc times Scythan.
SC. Pulchra quidem sunt nates. MVL. plorabis
quidem nisi intus manseris.
Extrahit & attrahit penem nudatus & ere-
ctus.

SC. Esto, pulchra est forma circa præputium.
MVL. Recte se habet res, sume pallium, hora est
nobis

C Iam abeūdi. sc. quid nō osculaberis primū me?
EV. Valde quidem osculare ipsum. SC. Papæ
papa,
Quam dulcis lingua tanquam Atticum mei,
Quid non dormis apud me? MVL. Vade Sa-
telles.

Non enim fieri posset hoc. SC. Nānā anicula
Mihi gratificare hoc. MVL. dabis igitur dra-
chnam?

SC. Nānā dabo tibi. MVL. Pecuniam igitur
affer.

SC. Sed non habeo quicquam, sed concubere
accipe.

MVL. Deinde fers ipsi? SC. sequere filia, hunc
Tu verò hunc seruasenem.

Nomen verò tibi quod nā est? MVL. Artemisia.
SC. Memento igitur nomen Artomixia.

Ως γλυκερό] ὡς γλυκερὸν ἡ γλῶσσα. ὡς γλυκερά] ἡ γλῶ-
-σα, ὀστερ ἀπίκον μέλι, εἴρη τι. εἰ καθεύδεις παρέμοι, γλυ-
κερὸν γλῶσσαν καλεῖ τὸ ιατρογλατίσμα, καὶ φιληματος
αἰχρῆ εἴδος, οὐ τινες φίλημα πειστερῶν καλεύσται. Ναγι γραί-
δειον] έτω γραπτέον μέτρες χάσιν. γραίδειον ἥ, ιασποει-
σιν τὸ γραῦς, γραῦς, έκ τέτων ἥ δηλον οὖτε έντασθα, καὶ
ἄνω ἀντι τὸ γραῦς. γραπτέον γρ. τετές, γραῦς, ηγουσ Εύ-
ειπίδης ὡς γραῦς, καὶ γραῦς εἴρη προστοιέρματος. κατείδε
δὲ, βαρέαρος, ἀντι τὸ γραπτέον μοι. ναγι ναγι δῶσι. ἀντι
τό, ναγι δῶσα θέτη. Αλλά εἴκεν αὐδέν] δλλά εἴκεν εἴδεν.
δλλάδα λέγεις οὐ συβιώτα. συβιώτης ἥ, οὐ φερματική αὐλοθή-
ηπ, οὐ φαρέτηρα. Σ. Αλλά ως συβιώτης, αὐλοθήηπ, οὐ τοξοθήηπ, οὐ
οναυλικός χιτών, κομίστης ἥ, κομίστεις, αττικὸν χητῆμα. κο-
μίστεις οὐ τὸ αρβύσιον δηλονότι, οὐ νων εἴχειν λέγεις.
Ακολεύτι τέκνον] άκολεύθι τέκνον. οὐ κόρη άκολεύθι μοι, τῷ
γεροντογεάδιο δέ, τὸ γέρων γραῦδιον, τὸ παλαιόν γραῦδιον.
τέτο χ' οὐ τοξότης λέγεις πρότος τὸ Εὐεπίδην, δὲ γραῦς
εἴρη ποκάνητο. οὐ γραῦς τήρη, Ε φύλασσε τέτο τὸ παλαιόν
γραῦδιον, τετές τὸ Μνησίλοχον, οὐ εἴρη τὸ πλῆθος τὸ έπειδή;
ιον ως ἥ καὶ εἴρη τὸ τε φορηματος, καὶ χητῆματος εἴδος γέρων
εἴρη εἴδην. οὐ βαρέαρος τοίνυν αὔμελαν τὸ τε Μνησίλοχον
φυλακῆς ίστο τὸ Πριλάνεως θητηματος, ή γλαγνέτη
άναρπασθείς οὐδυπαθεῖν ἔγνω, οὐ πειρεῖ δηλούσσεως, φυ-
γῆς, Ε σωπείσις αἴτιον εἴδητο τῷ πρότερον δεδέντη, καὶ
φυλαχθείτη. οὐ τοξότης τὸ Μνησίλοχον, τότε μή, οὐ γυ-
νάκη, γραῦα καλεῖ. τοτε ἥ, οὐ αὐδρα, γέρων τὸ οὐρανός.
Μεμνήσι] μέμνητο τοῦ οὐρανού θέσι. Αρτομουζία, αντι τοῦ

Αρτεμισία.